

Atribut—superlativ

Un fel curios de superlativ rezultă din repetarea cuvântului în formă de atribut genetival. E vorba, la origine, de un genetiv al comparației, care se găsește și în latina vulgară, fiind parte de origine populară, parte venit din limbile orientale, mai ales pe calea cărților și formulelor religioase (*rex regum, dominus dominorum, principum princeps, episcopus episcoporum, servus servorum, disciplina disciplinarum, venena venenorum, caeli caelorum, saeculo saeculorum*, etc , cf Stolz-Schmalz- Hofmann, *Lat Grammatik*⁵, II, pp 390—391) *Cântarea cântărilor, în veacul veacului, în vecii vecilor, începutul începutului, capătul capătului sau capetelor, comedia comediilor, frumoasa frumoaselor, ocara ocărilor*, etc , și genetiv cu *de neam de neam, veci de veci*. Ex *Domnul a dat, Domnul a luat, fie numele Domnului binecuvântat, acum și în vecii vecilor, Amin* (Al O Teodorianu, *Hronicul măscărciului vălătuc*, București, 1928, p 18), *Când l-a strigat împăratul pe nume, el, robul, a răspuns așa, încet, din fundul-fundului* (L Morariu, *De la noi*³, p 119), *I a urma urmei ce știu eu ce-i mai dă* (id , ib , p 89), și *la urma urmei tot pe-a ei eșea* (Al O Teodoreanu, o c , p 18), *pune mâna pe zid, și minunea minunilor, se face o ușă* (L Morariu, ib , p 69), *neam de neamul lor au ră-tăcit prin Bărăgan* (Odobescu, la Tiktin, *DRG*, 1043), [Mama] *il vedeà întrând prin case mari pe unde neam de neamul ei n'a călcat* (Vlahuță, *Icoane*, ap Tiktin, ib), arom. *Aleptul alepților și ģonile a ģonilor, nās earà* (P Papahagi, *Basme arom* , p 132)

N DRĂGANU

V

O seamă de sârbisme din Banat

Căigănă, cărgarnă, gărgană „ouă sparte în unsoare, jumări de ouă” Dicționarul Academiei compară forma *cărgană* cu ung *kajgonya*, iar pe *gărgană* îl derivă din turc *kajgana*.